

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **V. G.**, zastoupeného JUDr. Irenou Wenzlovou, advokátkou se sídlem Sovova 709/5, Litoměřice, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 28. 12. 2010, čj. MV-75885-2/VS-2010,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí ministra vnitra ze dne 28. 12. 2010, čj. MV-75885-2/VS-2010, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7 808 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou jeho zástupkyně JUDr. Ireny Wenzlové, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 7. 7. 2010, čj. OAM-14111-4/MC-2010, zrušilo Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, žalobci povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a současně mu dle odst. 3 téhož ustanovení stanovilo lhůtu k vycestování v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Správní orgán své rozhodnutí odůvodnil tím, že není ve veřejném zájmu, aby povolení k trvalému pobytu zůstalo cizinci, který byl pravomocně vyhoštěn z jiného členského státu Evropské unie a zároveň byl zařazen na seznam osob, kterým má být odepřen vstup do schengenského prostoru.

Ministr vnitra zamítl rozklad žalobce rozhodnutím ze dne 28. 12. 2010, čj. MV-75885-2/VS-2010; ve všem se ztotožnil s rozhodnutím správního orgánu I. stupně.

V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalobce uvedl, že rušení povolení k trvalému pobytu nebylo v řízení nijak blíže označeno, což představuje formální vadu, která má za následek neurčitost a nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí. Ustanovení § 77 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců obsahuje několik důvodů pro zrušení povolení k trvalému pobytu, které nemusí být naplněny kumulativně, nýbrž postačí naplnění kteréhokoli z nich. Správní orgány odcitovaly celé zákonné ustanovení a blíže nevymezily, pro který konkrétní důvod se povolení žalobce k trvalému pobytu ruší. V odůvodnění se správní orgány zmiňují o odsouzení žalobce, avšak toto odsouzení není označeno spisovou značkou, datem vydání ani orgánem, který jej měl vydat. Rovněž není uvedeno, k jakému trestu a pro jaký trestný čin měl být žalobce odsouzen. K rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu nemohou postačovat záznamy v evidenci Národní centrály SIRENE a Schengenském informačním systému (dále jen „SIS“); správní orgány si měly opatřit relevantní informace tak, aby důvod zrušení povolení mohl být zcela jasně vymezen. Dle žalobce nebyly naplněny podmínky pro zrušení jeho povolení k trvalému pobytu, a proto navrhl soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná se ve svém vyjádření k podané žalobě ztotožnila se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací rozhodnutí správních orgánů obou instancí, uvedla, že žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, a navrhla soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žaloba je důvodná.

Novelou zákona o pobytu cizinců provedenou zákonem č. 427/2010 Sb. byla s účinností od 1. 1. 2011 zřízena Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která je dle § 170a tohoto zákona nadřízeným orgánem ministerstva vnitra ve věcech, v nichž ministerstvo rozhoduje v prvním stupni. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců se tudíž v daném případě dle § 69 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“) stala pasivně legitimovaným subjektem.

Námítka žalobce o nedostatečném označení povolení k trvalému pobytu, které bylo napadeným rozhodnutím zrušeno, je důvodná, neboť z výroku ani z odůvodnění rozhodnutí není patrné, jaké povolení k trvalému pobytu žalovaná vlastně ruší. Bylo povinností žalované toto povolení blíže specifikovat, tzn. uvést jeho číslo jednací, den vydání a orgán, který jej vydal, aby nebylo pochyb, o které rozhodnutí se jedná. Ze strany správních orgánů tedy nedošlo k jednoznačné identifikaci rušeného rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu.

Soud dále přisvědčil žalobní námitce, že důvod pro zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce na území České republiky není v napadeném rozhodnutí jednoznačně vymezen; ustanovení § 77 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců totiž obsahuje několik skutkových podstat. Dle jmenovaného ustanovení zruší Ministerstvo vnitra cizinci platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže jiný členský stát Evropské unie nebo smluvní stát uplatňující společný postup ve věci vyhošťování rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území:

- z důvodu odsouzení cizince k trestu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok, nebo
- pro důvodné podezření, že spáchal závažnou trestnou činnost nebo takovou činnost připravuje na území některého státu Evropské unie nebo smluvního státu uplatňujícího společný postup ve věci vyhošťování, nebo
- pro porušení právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na jejich území,

za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.

Správní orgány ve svých rozhodnutích citovaly úplné znění tohoto ustanovení, aniž dále konkretizovaly, který z důvodů pro zrušení povolení k trvalému pobytu shledaly. Napadené rozhodnutí tedy neobstojí, neboť neupřesňuje dostatečně srozumitelně a určitě,

z jakého konkrétního důvodu byla žalobci platnost povolení k trvalému pobytu zrušena; vymezení skutkové podstaty, která měla být v daném případě naplněna, je tedy nejasné. Správní orgány tak měly uvést pouze relevantní část příslušného ustanovení, kterou na daný případ aplikovaly.

Důvod zrušení povolení žalobce k trvalému pobytu nelze dovodit ani z obsahu správního spisu. Z výpisu ze SIS je zřejmé pouze to, že žalobci byl zamítnut vstup do schengenského prostoru. Zpráva Národní centrály SIRENE ze dne 27. 1. 2010 je velice strohá; uvádí se v ní, že žalobce byl fotografován a byly mu sejmuty otisky prstů z důvodu trestného činu padělání dokumentů a že dne 10. 3. 2000 vydal německý orgán příkaz k vyhoštění žalobce s neomezenou dobou platnosti. Ve správním spise nejsou založeny žádné další dokumenty, které by podávaly bližší informace o tom, v jaké fázi se nacházelo trestní řízení se žalobcem vedené německými orgány – zda byl obviněn, obžalován, či odsouzen, a případně k jakému trestu a v jaké délce. Správní orgány tedy nezjistily, jaké konkrétní rozhodnutí bylo podkladem pro provedení záznamu do evidence SIS a z jakého důvodu byl tento zápis proveden. Pouhý odkaz na neurčité informace sdělené Národní centrálou SIRENE a na záznamy uvedené v SIS však k vydání rozhodnutí dle § 77 zákona o pobytu cizinců nepostačuje.

S ohledem na vše shora uvedené soud shledal, že napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti i v nedostatku důvodů rozhodnutí, a proto rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V novém řízení bude žalovaná vázána právním názorem zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a žalovaná je tak povinna zaplatit mu náklady řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku (2 000 Kč) a z odměny advokátky za dva úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby (2 x 2 100 Kč) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2012, včetně náhrady hotových výdajů (2 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Jelikož zástupkyní žalobce je advokátka, která je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je zástupkyně povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Částka daně činí 1 008 Kč. Úhrnem tak žalobci náleží 7 808 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. března 2015

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková